

לבושה - הפורנוגרפיה היא בלבוש

מאוספילד - כמו מוצג באמל"ז

פנים, מפזרות שערך, נשענות או נושאות דברים, או עוסקות בכל פעילות אחרת, ותהא זו השגרתית והבנאלית ביותר. כי באותו רגע חדלה התמונה להיות סטאטית, וחדלה להיות "תמונה".

★ ★ ★

הנערה על המזל

ורם נוסף ההופך תמונה לאירוטית, ושאין לו שום קשר לכמות האובייקטיבית של העירום, היא הגורם הסימבולי. העלמה המצולמת, למשל, יכולה לעסוק בעיסוק התמים ביותר, כגון אכילת בננה, נשענת על תורן או מקרבת פיה לבור (פשוט כדי לשחות מים), די בכך כדי שי הפעולה תעזר את הסימבול הסקסואלי (המתוכנן והיוזם, כמובן). העיסוק (כל התמונה) מקבלים לגבי הצופה משמעות שונה לגמרי. גם אם העלמה לבושה בכל בגדיה, ואפילו בצרף סינר וצניף, התמונה הופכת אירוטית, ואפילו גסה.

דבר זה מנוצל היטב בעסקיה השעשועיים, מקום שרוצים להראות יותר מאשר מרשה הטעם הטוב או הצנזור. משום כך מלאות תכניות של מועדוני לילה בעלירמה בנע רות הרוככות על גמלים (ימין ושמאל, רק חזו וחזו, וכן הלאה, הלאה, בקצב קבוע וקצוב...), המתחככות בדברים שונים (כמו נערת הפלייבוי שהוכרה לעיל, מעשנות (באיטיות משגעת) או נלחצות ל-

כורסה, סולם או השריוודעמה. את התגור בות שמעיררים העיסוקים התמימים והיום יומיים האלה - אפשר לראות על פני הקהל המתנשף.

היום שהוא אולי החשוב ביותר ביצירת מתח אירוטי בתמונה היא ההבעה. בדיוק כמו שיכולה להיות הבעה קרה, קפואה, נוגה, לרחות את המסתכל וליצור חיץ - כך יכולה הבעה בלבד, כשהיא מלאה נכר נוח - לעורר את יצריו של המסתכל.

הסיבה היא שכאן נוצרת אחירה של שתי-פעולה, היוצרת מין קשר כמוס ויחס אישי ביותר בין האדם המתבונן והאדם המצולם. יחס זה הוא הוא המתח האירוטי. משום כך כל אותן הבעות שהספכו כבר שגרתיות לגמרי, כמו הסתכלות לתוך עיני הצופה, מבט לאה בעיניים מצופות, פה פתוח קמעה, עם שפתים לחות או פנים מושטות קדימה. הבעות פיתוי אלו הן הן מוסיפות לתמונה את היחס האישי. משום כך יכול להיות צלום של פנים בלבד, עם אותה הבעה, בוא אתי לחדר, כגון זו של מרילין ג'ונרו או בריגיט ברדו - להיות הרבה יותר מסעיר ומיני מתמור נות עירום, "אסורות".

★ ★ ★

פורנוגרפיה לבושה

מכל זאת נוכל לראות שתמונת עירום, האסורה בפי כל מיני צדקנים שוחררי-מוסר, יכולה להיות מוסרית ביותר ונייטרלית, כמו כל עצם אחר (זה קורה גם, למשל, כשציירים מציינים מודל-עירום, ההופך להיות לא יותר מאשר נושא לצירוף) - ומאידך יכולה תמונה של נערה לבושה - או אפילו תמונת פנים - להיות פורנוגרפית ביותר.

כדי לא להרחיק לכת בדוגמאות, אפשר לקחת כהדגמה את שתי התמונות של הדוגמנית האמריקאית, שהופיעו ליד מאד מרו של מר אבידור. בעוד שהתמונה העירומה נשאת רק כצלום אמנותי של דוגמנית קפואה, סימטרית לגמרי, שאינה לבושה, והיחס אליה הוא בדיוק כמו יחס לתמונת נוף - הרי דקא התצלום בו היא לבושה הנו מאד סוגסטיבי וכולו סקס.

זהו תצלום של אשה. היא מסתכלת ישר בעיני הצופה במבט אפל ומלא משמעות. היא מפתלת את כל גופה, ידיה וראי שה, ובגדיה יוצרים המון קפלים ועצרים מסביב לקמורי גופה, ומלאים הנחיות ורמי זים. כך נוצר מצב שאת הדוגמנית הלבושה רוצים להפשיט - ואילו את העירומה רוצים להלביש במשהו ולשלוח הביתה.

כך שבסיכום נראה מהאנאטומיה של ה- אירוטיזם, שלא כל אנאטומיה היא אירוטית (ולא כל אירוטיקה היא אנאטומית).

★ ★ ★

אלידת-המין הקיבוצית

אם כך - ברור שאי-אפשר לדבר על פסילת תמונות-עירום, אלא לשאול האם

פירסום תמונות אירוטיות בעתון הנו פסול, בלתי-מוסרי ומזיק - או לא. כדי לענות על כך, יש לראות למי מיועדות תמונות אלה, ומי וכיצד מסתכלים בהן, ובכך, תמונות אלו מיועדות בראש ובראשונה, לגברים-חסרי-נישים (מכל הסוגים). לאלה מעניקות תמונות העירום מתח נעים. עבור אלה איכלוסיית-גברים, שעבורה אי-אפשר לבנות דמות פרטית לכל אחד, אלא יש צורך בדמות בסיסית, נוצר טיפוס ה- סקס-אפיל הממוצע.

דמות זו תלויה, יותר מכל, ברוח התקופה. כן, למשל, בטי גרייבל, שדמותה הסי-עירה רבבות חיילים בימי מלחמת-העולם - היא כיום מגוחכת ומסורבלת - שלא לדבר על קלרה באו או ג'ין הרלאו.

סמל כזה של דמות סקסית-קיבוצית היא כיום, למשל, בריז'יט ברדו. היא הסמל ה-חי של תה-ההכרה הקיבוצית, ומסיבה זו אין אסורות להצביע על הדבר הממשה שהוסף אשה מסוימת בתקופה מסוימת לאליטת-ההמונים. אפשר לשער רק שהיה אותו גורם עצמו - דמות האשה-הילדה - שהעלה את לולייסה לאותן פסגות הצלחה. ומשום כך ברדו עצמה כה מבוהלת ונכר כה - כי לא ברור לה עצמה מהו המני-גנון שהעלה אותה ומדוע נפל הפור דחקא עליה.

לאותה מטרה קיימת גם דמות-סקסית-שימושית: זיהי נערת הפין-אם. והיא דמות נשית סקסית-לגמרי. יש לה הכל כמו לאשה - רק הרבה יותר, והכל בנוי בות רבה. דמות זו מייצגת אנוסה אקברג, למשל, ולא לחינם היא מופיעה כפלאקאט לסרטו האחרון של פליני, שכה הצליח להציגה בעבר - משום שתפס את הפרטי-צט.

★ ★ ★

ההרמון של האדם העני

סוג שני של "לקוחות" נערת-העירטול הם חובבי-עירום. אלה האנשים ש-טשט נהנים למראה תצלומי עירום - לאו דקא משום שהם מודקקים לאשה. בדיוק כשם שבסטרונומים מובהקים נהנים גם מקריאת ספרי-בשול.

עבורם ההסתכלות - ההנאה הראשונית, הסבעית והמטוטה שאדם נהנה למראה מע-רומים מרתקים של אדם שני, בקטגוריה זו של נהנים אפשר לכלול אף נשים, אשר למרות מחאותיהן - הבאות להעיד על נימיס וצניעות - הן נהנות, בעיקר משום סיטוק סקרנותן, בנוסח: "מה לעזאזל יש לה שאין לי?" או: "מעניין לברר מה הם הדברים שאותם אוהבים הגברים!"

סוג שלישי הם אותם שתמונות-עירום הן עבורם בסיס לחלומות ומימלס מהמצי-אות. בעזרת תמונות אלה יכול כל אחד, ללא כל מאמץ, להתפרקד בכי-סתו ולשקוע בהיות מתוקות ובדמיונות אידות המון חתיכות סוג א-א להנאתו המרובה, ולהוות אודות כל מה שלבו חסן, באין מפריע.

זיהי רודן - בת האקום שונה

תמונת אלה הן ההרמון של האדם העני.

סוג רביעי של צרכני תמונות פורנוגרפיות הם פרברטיים מכל הסוגים. והרי לכל אדם כמעט יש סטיות קטנות פה ושם, אלא שבדרך-כלל - או שאינן ידועות לו עצמו, או שאין לו הודמנית לספק אותן, או שהוא פשוט מתבייש בהן.

עבור אנשים אלה מלאות תמונות-העירום כל טוב. עבור הפטישיסטים מצוידות רוב

בריג'יט בארדו ב, אלוהים ברא את האשה" - הכיסוי החלקי, אירוס' יחד מן העירום המלא